

ת"פ 4926/04/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד י.ב.ד.א.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ' סיוון תשע"ט
23 יוני 2019

ת"פ 4926-04-18 מדינת ישראל נ' א'
תיק חיצוני: 2156/18

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד
	ע"י מתמחה שושי מונפרד
נגד	י.ב.ד.א.
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד יחיא סעדה

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כדלקמן:

- תקיפה בנסיבות מחמירות (קטין או חסר ישע על ידי אחראי), בניגוד לסעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (שתי עבירות);
- תקיפת בת זוג, בניגוד לסעיף 382(ב)(1) לאותו חוק (עבירה אחת);
- שיבוש מהלכי משפט, בניגוד לסעיף 244 לאותו חוק (עבירה אחת).

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 01/04/18, סמוך לשעה 16:30, בבית המשפחה בעיר נתיבות, תקף הנאשם את רעיתו (להלן: "המתלוננת"), באמצעות ידיו, על מתנה השמאלית.

בתם הקטינה של בני הזוג, ילידת 2007 (להלן: "ש.א."), אשר היתה נוכחת בבית באותה העת, חייגה לסבתא על מנת לספר לדווח על מעשיו של הנאשם. בתגובה, משך הנאשם בשערה והכה אותה באמצעות אגרוף בגבה.

ש.א. יצאה את הבית על מנת להזעיק עזרה. מיד לאחר מכן, נטל הנאשם את הטלפון הנייד מידי המתלוננת, נעל את

הדירה ונטל את המפתח, על מנת שהמתלוננת לא תוכל לצאת את הדירה.

ש.א. פנתה לשכנה המתגוררת בבניין, כשהיא בוכה ומבוהלת וספרה, כי הנאשם הכה אותה ואת אמה המתלוננת. השכנה, עלתה לדירת מגוריהם של בני המשפחה, נקשה בדלת מספר פעמים, לאחר שהמתלוננת פתחה את הדלת וספרה לשכנה על אשר ארע הזעיקה השכנה את המשטרה.

עוד על פי כתב האישום, במועד קודם, בתאריך 20/12/17, הכה הנאשם בחזקה את ש.א. בראשה.

בנוסף, במועד הסמוך לחג הפסח בשנת 2017, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, השליך עליה הנאשם תיק וכן ירק עליה.

במהלך האירועים המתוארים לעיל, אף הניא הנאשם את המתלוננת מלמסור תלונה למשטרה ואמר לה, כי אם תגיש תלונה, ידאג שהיא (המתלוננת), תשב בכלא.

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים.

בהמשך, הופנה הנאשם גם להערכת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ההסדר לא כלל הסכמות ענשיות.

ראיות לעונש

מטעם התביעה הוגשו, לענין העונש, גליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1) ממנו עולה, כי הורשע, בעבר, בעבירות דומות, ואף תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה, בר הפעלה. עוד הוגשו כתבי בי דין בנוגע להרשעה הקודמת, ובין היתר, גזר הדין (ת/2ג) לצורך הוכחת מאסר מותנה; צו מבחן (ת/2ד); התחייבות להימנע מעבירה (ת/2ה).

מטעם ההגנה - לא הוגשו ראיות לעונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים המפרטים את נסיבותיו האישיות, כבן 36, נשוי ואב לשלושה.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד מקצועי בתחום המסגרות.

טרם מעצרו, למד בישיבה ועבד כשעתיים ביום בטיפול בקשישים.

הורי הנאשם התגרשו בהיותו רך בשנים והוא נותר בחזקת האם, אשר היתה דמות נוקשה בעלת תפקוד מוגבל ונעדרת יכולת תקשורת. בעקבות קשיים של האם לגדל את ילדיה - שולב הנאשם, מגיל צעיר במסגרות חוץ ביתיות. תחילה, בגיל שלוש הועבר לבית דודתו ובגיל שבע הועבר למסגרת פנימייתית.

רעית הנאשם מוכרת כסובלת ממחלת נפש ומתפרנסת מקצבת נכות.

המשפחה מטופלת על ידי גורמי הרווחה.

בעבר, נשפט הנאשם בגין מקרה דומה ונדון לעונש שיקומי במסגרתו, בין היתר, שולב בהליך טיפולי תחת צו מבחן. בהליך הטיפולי היה הנאשם פסיבי אך קשוב ונתרם מהקבוצה כפי יכולתו.

המסגרת התיק דנן, שולב הנאשם פעם נוספת בהליך טיפולי, הפעם במרכז למניעת אלימות במשפחה. הנאשם הגיע בקביעות למפגשים. החל לגלות תובנה למעשיו, הביע רצון לרכישת כלים להתמודד עם מצבי עימות. אלא, שבעקבות החלטה על שינוי בתנאי מעצרו והעברה לחלופת מעצר מרוחקת - הופסק ההליך הטיפולי.

שירות המבחן שוחח עם רעית הנאשם, אשר תארה אותו כאב מטיב ואוהב, אך עם זאת, סיפרה על התפרצויות אלימות כלפי וכלפי הילדים, הן אלימות פיזית והן מילולית, כשעיקר האלימות מופנית כלפי הבת הבכורה - ש.א.

עוד מסרה המתלוננת, רעית הנאשם - כי אינה חוששת מפניו ומעוניינת שישוּב ויתגורר בבית.

שירות המבחן התרשם מיחסים זוגיים מורכבים ובעייתיים, הכוללים תלות הדדית של בני הזוג וקושי בנפרדות.

בני הזוג עסוקים זה בזה ומתקשים לתת עדיפות לצרכי הילדים.

שירות המבחן מתרשם, כי ברקע למעשים עומדים חסכים רגשיים משמעותיים ושחזור חוויות ילדות של הנאשם, אשר חווה דחייה מצד אביו והתנהגות אלימה מצד אמו; סובל מדימוי עצמי נמוך; חש תסכול וחוסר אונים אל מול רעיתו וילדיו; נעדר כלים להתמודד עם פגיעה בסמכותו ההורית.

עוד התרשם שירות המבחן מבעיה בתחום השליטה בכעסים ומתגובות תוקפניות של הנאשם.

מנגד, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מחויב למשפחתו ומביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי.

שירות המבחן עתר לדחות הדין, במטרה לעשות ניסיון נוסף לשלב הנאשם בהליך טיפולי, והפעם - הופנה למסגרת כוללת - בית נועם, אך לא נמצא מתאים לטיפול במסגרת זו.

חלף כך, שולב בקבוצה ייעודית ובשיחות פרטיות בשירות המבחן, ושירות המבחן התרשם, כי השתתפותו בקבוצה הטיפולית לאורך זמן - עשויה להפחית המסוכנות הנשקפת ממנו.

בסימום של התסקיר - בא שירות המבחן בהמלצה להאריך המאסר המותנה ולהעמיד הנאשם תחת צו מבחן לתקופה ארוכה יחסית, בת שנתיים ימים, במסגרתה ימשיך בהליך הטיפול.

על אף שהוגש תסקיר סופי - הוזמן, לקראת מתן גזר הדין, תסקיר נוסף במטרה לוודא המשך התמדתו של הנאשם בהליך הטיפול ובמקביל - הותר לנאשם לחזור לביתו במהלך חגי האביב לתקופות קצובות ושירות המבחן התבקש לבחון את אופן התנהלותו בבית (לאחר שהיה מורחק מהבית תקופה ארוכה).

בתסקיר המשלים הנוסף, שהוגש לקראת גזר הדין - שב שירות המבחן על המלצתו, תוך שהדגיש הצורך להימנע מהפעלת המאסר המותנה, מחשש שהדבר יביא לנסיגה משמעותית בהליך השיקומי.

שירות המבחן ציין לחיוב את השתלבותו המחודשת של הנאשם במשפחה. עוד צוין בתסקיר, כי על אף שהנאשם נדרש שוב להתמודד עם אירועים מורכבים בבית, בייחוד עם הבת ש.א. - הפעם, נהג באיפוק כלפיה ובני המשפחה תיארו אווירה נעימה ורגועה בזמן ביקוריו בבית.

בנוסף להמלצותיו הקודמות, המליץ שירות המבחן גם על שילוב בני הזוג בהדרכה הורית.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

על אף שהנאשם לא שולב בעבר במסגרת תעסוקתית - מצא הממונה על עבודות השירות אותו מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. עם זאת, לאור מורכבות מצבו - נתבקש בית המשפט להזהירו, כי עליו לעמוד בדרישות ובתנאים של מסגרת העבודות וכי אם לא יעשה כן - ניתן יהיה להורות על הפסקה מנהלית של ריצוי העונש.

טענות הצדדים

המאשימה הגישה טענותיה לעונש בכתב (3/ת) והשלימה אותן על פה.

המאשימה טוענת, כי מעשיו של הנאשם נבעו מדפוס התנהגות אלים ולהם פוטנציאל לגרום נזק רב, לרבות נזק נפשי, לאשתו ולילדיו הקטינים.

המאשימה טוענת, כי עמדת המתלוננת נובעת מלחצים מובנים המופעלים עליה.

המאשימה אינה מתכחשת לכך, שהפרוגנוזה בתסקיר שירות המבחן, היא חיובית, אך טוענת, כי הנאשם כבר היה בהליך שיקומי, וכי זו העת להשית עליו עונש מרתיע.

אשר לאמור בתסקיר המשלים - טוענת המאשימה, כי על פי העולה ממנו, הנאשם רק בתחילתו של שינוי בתפיסות ועל כן אין שינוי בעמדתה.

המאשימה עותרת למתחם ענישה, שינוע בין 14 עד 26 חדשי מאסר בפועל; להפעלת המאסר המותנה במצטבר; הפעלת ההתחייבות הכספית וכן השתתף מאסר מותנה, קנס והתחייבות להימנע מעבירה.

לטענת המאשימה, הורשע הנאשם בשלוש עבירות שונות בתחום האלימות ומשכך - עונש המאסר המותנה הוא חב הפעלה.

המאשימה עותרת להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל באמצע המתחם.

ההגנה טענה, כי על אף שאינה ממעיטה מחומרת מעשיו של הנאשם, המדובר במעשים ברף חומרה נמוך.

לטענת ההגנה, לא נגרמו חבלות ומי מנפגעי העבירות לא נדרש לקבל טיפול רפואי.

הנאשם היה עצור כחודש ומחצה במעצר של ממש, לראשונה בחייו ולאחר מכן - הורחק ממשפחתו קרוב לשנה.

לטענת ההגנה - ניתן לראות באירועים השונים כפרשה אחת ובדרך זו - להורות על הארכת המאסר המותנה.

ההגנה עותרת ליתן משקל להליך הטיפולי בו שולב הנאשם ולאמץ המלצות שירות המבחן למבוגרים. עוד נטען, כי התסקיר המשלים מחזק את עמדת ההגנה, שכן התנהגותו של הנאשם נבחנה, בעולה המעשה, בעתים בהם הותר לו לשוב לביתו.

בדברו האחרון, מסר הנאשם, כי לומד בכולל, אך לאחר שנשאל על ידי בית המשפט, תיקן דבריו ומסר, כי כיום אינו

לומד, אך בעבר למד ומתעתד ללמוד בעתיד. לדבריו, השיחות בשירות המבחן 'הפכו לו את המח לגמרי' והוא אינו מעונין שילדיו יחוו אלימות, כפי שהוא עצמו חווה בילדותו.

כשנשאל, מה הערובה שלא ישוב על מעשיו פעם נוספת, לאחר שכבר נתנה לו הזדמנות בעבר וכבר שולב בהליך טיפולי השיב, כי בגין הסתבכותו דן שהה במעצר בפעם הראשונה בחייו וכי הפעם שולב בשיחות אינטנסיביות, ש"תגברו" את מצבו.

דין והכרעה

אלימות במשפחה בכלל, וכלפי בת זוג וילדים קטינים בפרט, היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה באושיות התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר. כמו כן, יש בה ניצול של פערי כח בין הצדדים.

ראו, לענין זה, בפסיקת בית המשפט העליון, ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

עוד ראו רע"פ 8279/08 חג'אזי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר.

בגזר הדין ת"פ 2269-02-13 מדינת ישראל נ' כץ (פורסם במאגרים), נאמר:

עבירות אלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. מעשים אלה מקבלים משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הננקטת כלפי בת זוג, החיה עם אותו אדם תחת קורת גג אחת, בתא משפחתי מצומצם, האמור להוות עבורה משענת ומקום מבטחים. עבירות אלה, נפוצות, וכן הקושי של קרבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה, כאשר מדובר בתקיפת בת זוג. באופן דומה, וכחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה: **"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"** (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 14.02.2011; רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.10.2012)).

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מגלה מנעד רחב של ענישה בעבירות אלימות במשפחה, בהתאם לנסיבות העבירה ולנסיבותיו של העושה, כפי שהדברים משתקפים גם מהפסיקה אליה הפנו הצדדים.

לצורך קביעת מתחם הענישה הנהוג בעבירות של תקיפת קטינים הנתונים למרותו של הנאשם, ביחד עם תקיפת בת זוג, יש לבחון רמת הענישה שנקבעה בפסיקת בתי המשפט.

אלימות כלפי בת זוג

· בפסק הדין רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שהתקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל עליו בבית המשפט השלום, שם הורשע, על יסוד הודאתו, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהלם אגרופיו בצלעותיה וגרם לה לשבר בצלע. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חדשי מאסר בפועל** ופיצוי כספי.

· בפסק הדין רע"פ 1631/12 **פדידה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית המשפט השלום, על יסוד הודאתו, בין היתר, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את גרושתו בראשה ובמצחה, גרם לה חבלות, הניף חגורה לעבר צווארה וחנק אותה באמצעותה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **18 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין רע"פ 1826/11 **אהרון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שאיים על רעותו, דחף אותה, הפילה על הרצפה וגרם לה חבלה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק דין רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שסטר על פניה של רעיתו, הצמיד סכין לצווארה ואיים להרגה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **10 חדשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה והתחייבות.

· בפסק דין רע"פ 4140/10 **חביב אללה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שבמספר הזדמנויות תקף את זוגתו ואיים עליה, ובחלק מהמקרים היא נזקקה לטיפול בבית החולים, מנע ממנה את הכניסה לביתם ואיים בפני בני המשפחה כי יפגע בילדיהם. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **10 חדשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

· בפסק הדין רע"פ 3132/12 **דוד נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שערעורו לבית משפט מחוזי נדחה. הנאשם הורשע בבית המשפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים וכליאת שווא, בכך שבהזדמנויות שונות תקף את רעיתו, בעט בה וגרם לה לשטפי דם. במועד אחר, איים עליה, בעט בה, כלא אותה בדירתם וחסם את פיה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **12 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין רע"פ 10196/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שבית המשפט המחוזי דחה ערעורו על חומרת העונש שהוטל עליו בבית המשפט השלום. הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמספר הזדמנויות, תקף את גרושתו באכזריות וגרם לה לחבלות וכשזו הפצירה בו לחדול ממעשיו, חנק אותה ואיים על חייה ועל חיי משפחתה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **24 חדשי מאסר בפועל**, מתוכם 4 בחופף למאסר נוסף למשך 54 חודשים שהוטל עליו בתיק אחר, ומאסרים מותנים.

· בפסק הדין רע"פ 5986/09 **אבו האדיר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם, לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע בבית המשפט השלום בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שהלם אגרופו בבטנה ובכתפה ואיים עליה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו **8 חדשי מאסר בפועל** והתחייבות כספית.

· בפסק הדין ע"פ (מחוזי נצרת) 1328/04 **ברברמן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו, בכך שבמהלך יוכוח בעט בה; איים לדרוס אותה; ובמועד נוסף, דחף אותה לעבר החלון ואיים לזרוק אותה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **24 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין ע"פ (מחוזי מרכז) 25020-02-13 **לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באמצעות אגרופו בידה וגרם לה סימן כחול בידה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 6 חדשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ו-6 חדשי מאסר על תנאי.

· בפסק הדין עפ"ג (מחוזי מרכז) 249/12 **נועם נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד, בכך שדחף את גרושתו מחוץ לבית מפני שהאוכל שהכינה לא היה לטעמו, והעביר אותה מסכת התעללות פיסית ומילולית אך היא לא נזקקה לטיפול רפואי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **8 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין עפ"ג (מחוזי מרכז) 24970-08-12 **הרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיף 379 ביחד עם סעיף 382(ב) לחוק העונשין, בכך שבאישון לילה, דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידה את בתם הפעוטה, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, הכה אותה בראשה וירק עליה. על הנאשם, בעל עבר, הוטלו **8 חדשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

· בפסק הדין ת"פ 25611-07-10 **מדינת ישראל נ' לושנוב** (פורסם במאגרים) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמועד אחד חבט בפניה של בת זוגו באגרופו וגרם לה פצע מדמם; במועד אחר, תקף אותה בשל סירובה ליתן לו כסף לרכישת אלכוהול. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **24 חדשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים כאשר מחציתו בחופף, כך שתקופת המאסר שעל הנאשם לרצות הועמדה על 30 חודשי מאסר ומאסר מותנה.

· בפסק הדין ת"פ 51478-11-12 **מדינת ישראל נ' אבו ע'נאם**, הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, שלוש עבירות איומים, תקיפת סתם של בת זוג ושתי עבירות של היזק לרכוש במזיד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **24 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים על תנאי בני 12 חודשים ו-6 חודשים ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪.

· בגזר הדין ת"פ 20080-04-15 **מדינת ישראל נ' בן ישי**, קבע בית המשפט, בעניינו של נאשם אשר תקף את רעיתו באגרופיו וגרם לה חבלות בצווארה ובראשה, מתחם ענישה שינוע בין 8 ל-20 חדשי מאסר בפועל. היות שהנאשם עבר גם עבירות של נסיון לתקיפת שוטרים, אשר הגיעו למקום - נדון, בסופו של דבר, למאסר בפועל בן שנתיים ימים.

· בפסק הדין ע"פ 52594-01-16 **ווקנין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נדחה ערעור ההגנה על עונש בן 15 חדשי מאסר בפועל, בצירוף מאסרים מותנים ועיצומים כספיים בסך כולל בן 12,500 ₪, על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשלוש עבירות תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות ועבירה של פציעה בנסיבות מחמירות ושתי עבירות של איומים. יצוין, כי גם באותו מקרה המדובר היה בעבירות נוספות, שנעברו, בחלקן, יותר מעשור לפני שניתן גזר הדין.

אלימות במשפחה הכוללת גם תקיפת קטינים

· בגזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז ת.פ. 45690-11-11 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נדון נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי (הכאת ילדיו באמצעות חגורה), תקיפת בת זוג, איומים ועבירות נלוות, לעונש בן 24 חדשי מאסר, לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 8 חדשים כשחציו במצטבר, סה"כ 28 חדשי מאסר, וענשים נלווים.

· בגזר הדין בית משפט השלום בעכו, ת.פ. 5451-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נדון נאשם שנדון בגין עבירות אלימות של פציעה ותקיפה כלפי בת זוגו, וכן תקיפת קטין תוך גרימת חבלה, בכך שתקף את אשתו באמצעות שני מקלות עץ מחוברים בשרשרת ברזל, וכן תקף את בנו הקטין לרבות קשירת ידיו ורגליו באזיקון ונשיכתו, והכאתו בסטירה, לעונש כולל בן **שלוש שנים ומחצה, לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 6 חדשים במצטבר**, וענשים נלווים.

· בגזר הדין בית משפט השלום בבאר שבע ת.פ. 3633/09 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** נדון נאשם בגין עבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת קטינים, בכך שהניח רגלו על צווארה של זוגתו במטרה לחנוק אותה, הצליף בילדיו באמצעות כבל מאריך, סטר לילדיו, לנוכח עבירות קודמות דומות ולאחר שנקבע כי נוהג לפרוק זעמו על אשתו וילדיו, לעונש מאסר בן 60 חדשים, בתוספת הפעלת מאסר מותנה בחלקו במצטבר, סך הכל עונש בן **68 חדשי מאסר**.

· בפסק הדין רע"פ 6464/10 **דדון נ' מדינת ישראל** אישר בית המשפט העליון גזר דין של בית משפט השלום בראשל"צ, שאושר בערעור שהוגש בבית משפט המחוזי מרכז, בו נדון נאשם בגין עבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת קטין באלימות פיסית ומילולית, תוך שנקבע כי השרה אורית טרור ופחד בבית, **לעונש מאסר בן 36 חדשים**.

· בגזר הדין ת"פ 39696-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים), הושת **עונש מאסר בפועל כולל בן שש שנים (לרבות הפעלת מאסרים מותנים)**, על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת רעייתו וילדיו הקטינים, לרבות משיכת בשיעירות בתו הקטינה, השלכתה אל הרצפה והכאה באגרופיו בפניה, כמו גם דחיפת רעייתו, אשר נפלה על הרצפה ואיום על בני הבית באמצעות אלה ובאמצעות מברג. כן סטר לרעייתו בפניה.

כאמור, סקירת הפסיקה מלמדת על קשת רחבה של ענישה בתחום האלימות בשפחה בכלל ואלימות כלפי בת זוג בפרט. עם זאת, מגמת בית המשפט העליון וכן בתי המשפט המבררים היא להכביד את רמת הענישה, תוך שהשיקולים האישיים של העברין נסוגים בפני הנזק שנגרם לנפגעי העבירה. ראו רע"פ 1293-08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

סופו של דבר, מוצא בית המשפט לקבוע, בהתאמות הנדרשות (שכן, בחלק מהמקרים שהובאו לעיל, המדובר היה בעבירות חמורות יותר, של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכאן לא יוחסה לנאשם גרימת חבלה) - יועמד מתחם הענישה בין עונש מאסר בפועל בן 9 חדשים ועד למאסר בפועל בן שנתיים ימים.

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם - במקרה דנן, מתוקף סמכותו של בית המשפט בהתאם להוראות סעיף 40 ד' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, מוצא לחרוג לקולה מהמתחם, מטעמי שיקום.

זאת, לנוכח ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם והפרוגנוזה החיובית שמטעם שירות המבחן, אשר מוצא, כי יש בטיפול כדי להועיל; כי הנאשם מגלה תובנה למעשיו וכי התמדתו בטיפול עשויה לצמצם המסוכנות הנשקפת ממנו.

עם זאת, אין בית המשפט מוצא לקבל המלצת שירות המבחן במלואה. שכן, לנאשם זה, כבר ניתנה הזדמנות בעבר והוא שולב בהליך טיפולי, תחת צו מבחן, בלא שנגזר עליו עונש מאסר בפועל - לא בכליאה ממשית ולא בדרך של ריצוי עבודות שירות, אלא, בית המשפט הסתפק בעונש במסגרת צו של"צ. עיננו הרואות - לא היה בכך כדי להשיג ההרתעה הדרושה כלפי הנאשם והוא שב והסתבך בעבירות דומות.

לאור האמור וכן לאור טיב הסתבכויותיו של הנאשם, במקרה דנן - מספר מקרים, אשר נפרסו על פני תקופה הקרובה לשנה - מוצא בית המשפט הכרח בעונש ממשי, בעולם המעשה, בדמות מאסר בפועל, אם כי, על מנת שלא לגדוע ההליך הטיפולי - יושת עונש זה לריצוי בדרך של עבודות שירות.

אשר לשאלת הפעלת המאסר המותנה - על פי הדין, הארכת מאסר מותנה אפשרית, רק במקרה בו עבר הנאשם עבירה אחת נוספת בלבד.

במקרה דנן, הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בשלושה מקרים שונים, כשבין מקרה אחד לאחר עוברים מספר חדשים. האלימות כוונה פעם כלפי הרעיה ופעם כלפי הבת הבכורה.

אין ניתן לומר, כי מדובר באירוע בודד. בית המשפט אינו עוסק בלהטוטנות משפטית ולא יקבע, כי המדובר במעשה עבירה אחד, כאשר הנאשם הורשע בשלוש עבירות שונות, המבוססות על שלושה אירועים שונים, מרוחקים זה מזה מבחינת הזמן.

בנסיבות אלה - אין מנוס מהפעלת המאסר המותנה, אך מטעמי השיקום, כפי שפורטו לעיל - יופעל המאסר המותנה בחופף לעונש שהוטל, כך שבסך הכל - ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל, בדרך של עבודות שירות.

על אף האמור בתסקיר שירות המבחן, אין בית המשפט מוצא, כי עונש זה עלול להסיג מצבו של הנאשם אחר - ההיפך הוא הנכון, כיום אין הנאשם עובד וגם בעבר - לא שולב במסגרת תעסוקתית קבועה ואינטנסיבית. דווקא השמתו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות - עשויה להכניס הנאשם למסגרת חיים נורמטיבית, ומכל מקום, כאמור לעיל - מן הפן המשפטי - אין בנמצא אפשרות אחרת.

בנוגע להפעלת ההתחייבות להימנע מעבירה - גם כאן הדבר מתבקש על פי הדין. עם זאת, לנוכח מצבה הכלכלי של משפחת הנאשם - לא יושת עיצום כספי נוסף ואף לא תושת התחייבות נוספת.

כמובן, יושת על הנאשם עונש מאסר מרתיע צופה פני עתיד, אשר לא יאפשר עוד הפעלה בדרך של עבודות שירות וכך ידע הנאשם, כי הזדמנות שלישית - לא צפוי שתניתן.

על מנת לאפשר השלמת ההליך הטיפולי - יועמד הנאשם תחת צו מבחן לתקופה המומלצת על ידי שירות המבחן למבוגרים.

בקביעת עונשו של הנאשם נלקחה בחשבון גם תקופת מעצרו והתקופה הארוכה בה שהה בתנאים מגבילים.

סוף דבר לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים (ועיין בטענות התביעה בכתב); עיין בפסיקה שהוגשה; עיין בתסקירים ובחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 6 חדשי מאסר בפועל;

ב. הפעל מאסר מותנה בן 6 חדשים מגזר הדין ת/2 ג', בחופף לעונש שהושת בסעיף א' לעיל;

ג. סה"כ, ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 6 חדשים (ללא ניכוי ימי מעצר). בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, ב"מע"ש אופקים", רח' חגי 10, אופקים, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם להנחיות הממונים. על הנאשם להתייצב, ביום 26/08/19, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

- ד. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', שהיא כנגד מי שהינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;
- ה. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', שהיא כנגד מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995; או עבירה כלשהי בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, פרק ט' סימנים א' - ב';
- ו. הפעל התחייבות להימנע מעבירה ת/2ה', על סך 10,000 ₪. ההתחייבות תשולם ב-20 שיעורים שווים ורצופים החל מתאריך 01/04/20 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מיד. לא ישולם סכום ההתחייבות - יאסר הנאשם למשך 90 יום;
- ז. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנתיים מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן, כמו גם בהדרכה הורית. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.
- עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.
- צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.
- הודעה זכות הערעור.